

HOVORY OČÍ.

Jarní soneta s mrzutým koncem.
Antonín Nečas.

Na jaře i v kaprín studeném
srdeci vzkřísí láska. Pociťují její
potřebu i staré vrby za Košářem,
jak se jde k Čibule. Uhozačky,
hotové stařeny, už jich je jen
kus, sotva kůra zbyla z jejich
kmenů. Ale hlas života je v nich,
z polouschlých kmenů vyháňají
zeela svéží baluze a hatky radostí
zeela svéží baluze a hatky radostí
zeela svéží baluze a hatky radostí

Holan byl mladý muž v nejlepších letech, s nejlepšími vlastnostmi. Rádný, spofádaný, v úradě pracovitý, svědomitý, vřídny. Také pěkný měl zevnějšek. Všechny tyto vlastnosti zdály se ho předurčovat k tomu, aby měl to, čemu se říká "štěstí v ženských". Měl přímo ideální schopnosti, aby z něho jednou byl vyepován vzorný manžel. Ale jedna vlastnost tomu vadila: Jarnil Holan byl člověk neschopný a plachý. Podívali se na něj způsobněji ženské stvoření, třásl se, červenal se jako školák, měli mluviti, zajícl se.

Modní svět.

9910. — Zástera pro děvčata. Střih v 5 velkostech: 2, 4, 6, 8 a 10 roků. Vyznačuje 1 3/4 yardu 36-palcové látky pro velikost na 6 let.

9918. — Bluzové šaty s podšívkou pro děvčata. Střih ve 4 velkostech: 8, 10, 12 a 14 roků. Je zapotřebí 3 1/4 yardu 44-palcové látky na velikost 12 let.

9920. — Dámský úbor. Živěti 9922 střih v 5 velkostech: 34, 36, 38, 40 a 42 paleů přes prsa. Vyznačuje 2 1/2 yardu 36-palcové látky na velikost 36 paleů. — Sukně 9920 střih v 6 velkostech: 22, 24, 26, 28, 30 a 32 paleů v pásu. Jost zapotřebí 4 1/2 yd. 24-palcové látky na velikost 24 paleů. Sukně měří při dolním okraji 1 1/4 yardu. Oba střihy 20 centů.

9908. — Šaty pro slečny a útlé ženy. Střih ve 4 velkostech: 14, 16, 17 a 18 roků. Jost zapotřebí 4 1/2 yardu 44-palcové látky na velikost 17 roků. Sukně měří asi 1 1/4 yd. při dolním okraji.

"Do smrti nic a ním nepořídíte, milánku. Lidé vašeho druhu nejsou pro to dělati. Ženská, víme — znám to plémno! — spíš sneae trochu drzosti a výbojnosti, než takového — s odpustěním! — pytlíka, jako jste vy!"
"To znělo jasně, ale taky pravdivě."
"Být drzým!" zvolal uděšeně Holan.
Ale starý kolega hned vysvětloval:
"Drzým, to ne v tom hrubém slova smyslu. To je drzost zvláštního druhu, řekl bych odstínu. — Drzost, která nemusí být hrubá a odpuzující, naopak, musí míti v sobě cosi roztomilého a podmaňujícího."
"Ani toho nejsem schopn!"
"Tak se jděte utopit!" broukl starý kozák a pustil se do šunky a čtvrtky červeného vína, své obvyklé posnídávky, kterou před něho stůla postavil. Bylo deset hodin dopoledne. Jarnil Holan nejevl ani nepil v deset hodin. — Postavil se k oknu a díval se ven. Tam jarní jítro v celé své krásě. Okna úradovny byla obrácena do dvorku a malou smutnou zahrádkou, která jako by uvězněna, byla vklíněna mezi dva domy. Na celé zahrádce nebylo by nic, z čeho ne zajímavého, kdyby tam nebyla krásná jedna růže v nejkrásnějším rozpuku. Byla to mladá panička, která se objevovala na pavlačí v rozkošném županu. — Měla tmavé kadeře, jemnoučkou pleť, od které se odrážely podivuhodné černé oči s měkkým sametovým leskem. A pod bradou lahůček, zeela malý lahůček. Malý lahůček mladým paničkám krásně sluší, o to jsou pavažněji si než mladé slečinky. Když se objevila, práce v kancelářích vzlyeky horece zaplakala. Před ní mladí i starí, svobodní i ženatí nechtali práce a dívali se na pavažně stvoření. Ale ona zlásla se být obdivu vyzývá a přijímalu ho klidně jako něo samozřejmé. Její sametové krásné oči na nikom děle nespočinuly, jen v okně, kde stál Jarnil Holan se vzlyeky děle zastavily a pravily: "To se mně líbí, hochu!"

II.
Jarnil Holan uctívá zhavě a vřídne pohledy krásných sametových očí na sobě, zachvěl se tichým, nepočetným doust bláhem. Jakkoli velmi byl ostýchavý, snil přece jen často o sladkém ovoci, které kdysi z hříšné ruky Eviny přijal Adam v ráji podstromem vědění dobrého i zlého. Výbojný pohled paničky ho poplašil, přivedl do rozpaků a ve hnal mu do tváří červený ostych. V duhu si položil otázku: "Kdo pak ona vlastně je?"
Nebylo by to stálo mnoho námahy, vřídýt to bylo v sousedním domě. Ale ani tak daleko nesáhala Jarnilova odvaha. Ale cítil, že je k tomu živěmu splnění svého snu o zvěstování milující ženy přikován celým srdcem. Nechtěl mu z hlavy její pohled, který mu říkal: ty se mně líbí, hochu! Závrat ho pojala při vzpomínce na sametové oči, do kterých patřiti mohl jen přes dvořek. Co skrývají jejich nesmírně, bezedně hlubiny? Jak by vypadaly asi z blíзка? Avšak, kdo to je? I tuto otázku mu pomohla náhoda rozluštění, a to ještě téhož dne. Potkal ji na korusu, zavěšenu s vysokým hubeným čahoumem, který ji vlákl sebou jako roztomilou loutku. Čahoum měl chladně, vypočítavě oči, jaké odváji kupci a bursovní agenti. Jarnil Holan všiml si, že se zastavuje před každou skoro bankou a prohlíží vyvěšené tam kurzy.
"Aha," pomyslí si, "nějaký kapitalista, nebo spekulant!"
Panička vedle něho vypadala drobná a filigranská. Obloučena však byla krásně a s vybraným vkusem, všechno na ní prozrazovalo zámožnost. Když potkali se s Jarnilem Holanem, stěšila po něm okem. Maloučku, aby muž nepozoroval, ale všiml, jak dovedou ženské stěšiti okem. V té vříděti besdrátové telegrafii oka je celá kniha a v té knize si Holan přečetl stručně její obsah, jenž zněl:
"Líbá se mně velice!"
III.
Teď často stával Holan u okna kanceláře, častěji, než se slušelo na rádného a svědomitého úředníka, jakým on byl. A často po

tkával malou hezkou paničku, její oči vzlyeky po něm vysílaly ohnivě stěly, jejich zápalný úšinek počal čím dále tím hlouběji pociťovati. Jedna věc byla přitom mrzutá. Nikdy nešla sama vzlyeky se svým mužem, čahoumem, ke kterému Jarnil Holan pociťoval odpor. He, jak suše chladně jde ta zosobněná lidská cifra vedle toho pavažného stvoření. Bez úsměvu, bez něhy jí vleče sebou s klidným vědomím majitele, jako by to nebyla ani živoucí bytost, ke které je třeba míti ohledy, teplo a něhu. Když jí potkal aspoň jednou samotnou. Snad by si dodal odvahy, pozdravil by ji. Možná i zastavil. Jednou se mu podařilo i to. Stál na ulici před knihkupectvím a prohlížel si knihy za výkladem. Najednou vedle něho esoi zašustilo a kdosi se vedle něho postavil a jal se také prohlížeti knihy. Jemná bezová voňavka diskretně Holana ovanula, a když se ohlédl zřevněně radostným leknutím. — Vedle něj stála malá hezká panička. Jako by ho neviděla, ale úkosem mžourala po něm, hluboce oddechávajíc. Holan chtěl pozdravit, ale nemohl. Zápasil s rozpaky a ona, marně na čekajíc, zla začne, odehávala. Teprve teď, když se vzdalovala, přivleč trochu k sobě a hleděl za ní. Obrátila se a v tom Holan utivě posmekl. — Podlékavala s ochotou a radostí, bylo viděti, že je tou pozorností potěšena a její sametové oči Holanovi pravily:
"Neboj se mne — nejsem zlá!"
Sám sobě se Holan divil, kde sebral tu odvahu, kterou za jiných okolností by byl nazval drzostí. Ale ty oči denně k němu mluly s pavlačí a i na ulici, když se potkali. A nemohlo býti mlvy ztětelnější nad ně. — Proto se opovážil ji pozdraviti, tležeze trochu už pozdě. Jednou byl Holan na jakémsi dobročinném bazaru, kde dámy z lepší společnosti měly stánky a prodávaly. U jednoho z nich viděl Holan známé sametové oči, které se staly poslední dobou jeho neuváženými průvodci v bědění a ve snách. Také teď se do nich zahleděl a spatřil v nich vřídny úsměv a jakýsi údiv, jako by ty oči se ptaly:
"Nu tak, začneš-li? Je-li krásnější příležitost se seznámiti než dnes?"
Holan chtěl už přistoupiti blíže a něco si koupiti. Od ní, z její rukou bylo by to jako dárek. A ty oči pořád na něm spočívaly s povzbuzející vřídností, pořád jako by mu říkaly:
"Proč pak se mne bojíš? Což pak kouš?"
Ubohý Holan stál jako na žhavém rožni, mučen nesmírnými rozpaky a trapnou nerozhodností. A když se zase podíval na sametové oči, zdálo se, že v nich už vřídlost pomalu mizí a na její místo, že se usazuje beliký úsměšek, který praví:
"Budeš ty asi nějaký jelimánek!"
V tom ho kdosi udeřil do ramena rukou tak mocně, že sebou trhl uleknut, jako dopadený zločinec. Ohlédl se a za ním stojí starý kolega z úradu, který mu posměšně svěřel do ucha:
"Aha, naše krásná sousedka. Přistihl jsem vás, pokrytce, na cizích hruškách!"
Jarnil Holan byl jako opařen. Skřívál krásné tajemství o černých sametových očích v domně, že je nikdo nezná. A hle, tento drzý člověk hmlí pro ně svou nešetrou rukou a z hlubiny srdce, kde dřímalo, je vynesl na boží světlo. A jak se při tom směje, jako Meistatofeles!
"Tak co?" povídá. "Přece si něco koupíte od ní, ne?"
A přistoupil blíže, vzal krásný, plnokvětý karafiát — panička prodávala květiny — dal korunu a nepřijav nazpět, poroučel se s pavažnou poklonou. Oči krásné prodavačky se zalíbeně patřily za ním. Také Holan si koupil karafiát a viděl, že černé oči na něm spočívají a znovu ho povzbuzejí, jako by říkaly:
"Nu, konečně snad —"

Ale Jarnil Holan ztratil všechnu kuráž. Zadržel esoi zakotkat a odehášel, provázen zklamáním zraky, o kterých tak často se mu v bledě i aněni zdálo Venku ho uvítala jarní slunce. — Bylo nádherné, skvoucí, ale co byla všechna jeho krásna proti těm očím tam uvitě u květinového stánu?

Jarnile Holane, jaké to soužení, zadívá-li se člověk bez kuráže, jako jsi ty, do hezkých ženských očí! Kolik bezesných nozí to stojí a člověk by se skoro ptal vříděně, jestli to za to stojí. Ale bude to asi stát za to, protože co svět světem stojí lidé se k vůli tomu blázni, stříleli, věšeli. — Jarnile Holane, doufám, ty že se k vůli tomu ani neblázniš, ani nezastřílíš, ani neoběšíš. Bylo by škoda takového hodného, hezkého, mladého hochu. Otevorskou radu ti dá každý rozumný muž; nestříhni si hlavu a vzpomeňi moudrého přísloví moudrých předků, jste zkušených:
"Pro jedno kvítí slunce nevístí!"
Co pak se vlastně stalo? Toto: druhého dne po tom, kdy byl Holan v bazaru a tak neslavně utekl, stál zase o 10. hodině dopolední u okna a díval se, brzo-li se objeví na pavlačce sametové oči, které ho už tolikrát oslovily s tichou, povzbuzející vřídností. Přišly, jako vždy. Jenže tentokrát se nezastavily u okna, z něhož hleděly zavřívající se tváře a plaché oči Holanovy. Zastavily se u jiného okna, kterým hleděl starší jeho kolega a spočívaly tam s nevšedním zájmem. Holan se tam podíval i přivleč, že prohnáný ten taškár má v knoflíkové dírece plnokvětý, krásný karafiát, který si věra v bazaru koupil, zaplativ za něj kavalírsky celou korunu. Panička na pavlačce to asi lichořilo, neboť sametové oči spočívaly na něm s velikou vřídností a usmívaly se. A o okno Holanovo už ani nezavádily. I na ulici, když se potkali, nie, zloba nie, jako by potkala člověka zcela lhostejného a neznamého. A jednoho podvečera stala se věc, která z Holana učinila člověka zcela značeného. Procházel se v krásném zákoutí parku, když tu slyší na lavice ženský tichý echechtot tak, jako se smějí ženské, když někdo je ne a ne nechá. Ohlédl se tam a spatřil krásnou paničku vedle svého staršího kolegy, toho, který si tenkrát koupil v bazaru plnokvětý karafiát a lineč navázal známost. Holan stannil jako výjevený a díval se na svého kolegu a jeho společnosti. Ta, patrně nemie překvapena, upěla na Holana své krásné sametové hebké černé oči. A ty oči pravily směšící součtu i pohrání i svým pohledem:
"Hlupáku!"
To byly také poslední hovory sametových očí.

SVĚDÍVÉ VYRÁŽKY
na rukou i krku rychle nastupují lahoditím účinkům Severovy Masti proti kožním chorobám. Pau A. Kukačka, Fergus Falls, Minn., nám napsal: "Severova Mast proti kožním chorobám osvědčila se přímo znamenitě při svědívých vyrážkách. Můj syn měl jakési vyrážky, jež úmravně svědily. — Objevily se vždy na jaře na rukou a na krku, avšak po upotřebení Vaší Masti proti kožním chorobám všechno se to ztratilo."
Severova Mast proti kožním chorobám odporučuje se v léčení svrabu, chrástu, ličeje, mokvavého ličeje, svědívých vyrážek, slavného toku, vyrážek po jedovatých skumpě a svědívých kůže. Cena 50 centů všude v lékárnách. Žádejte výslovně jen Severovu Mast proti kožním chorobám (Severova's Skin Ointment). Nemůžete-li ji dostati, pište přímo na W. E. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Advertisement.

Zdraví, šťastné děti
a dorostlí lidé nalézají se v těch domácnostech, kde
DRA. PETRA
HOBOKO
je domácí lékem. Vylučuje nečistoty ze soustavy tělesné a tvoří novou, bohatou, červenou krev a buduje pevné kosti a svaly. Připraveno z čistých zdravých dávkových kořenek a bylín zvláště se hodí i pro děti a lidi slabě soustavy těla.
V užívání po více než sto let je časem zkoušeno a časem vyzkoušeno. Ne jako jiné léky, něže ho dostati v lékárnách, ale dodává se lidem přímo od jediných vyrábětelů a rozjítelů. Adresujte:
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO., 80. HOYNE AVE., Chicago.

"Staré Spolehlivé"
Metz
Omažské oblíbené pivo
WM. J. SWOBODA, malo-obchodník. Tel. Doug. 222

Chcete se naučiti
anglicky za tři měsíce? —
Objednejte si u nás učebnici profesora Zmrhala:
'Anglicky snadno'
Pouze 50c. poštou 55c.
POKROK PUBLISHING CO.,
1417-19 So. 13. Str., Omaha, Nebr.

Dr. J. J. Warta
Léčí nemoce očí, uší, nosu a hrdla
Upravuje břežle.
Čís. pokoje 924 — W. O. W. Bldg
V úřadovně od 9 hodin dopoledne do 5 hodin odpoledne.
Telefon: Douglas 5852.

THE
MERCHANTS NATIONAL BANK
OF OMAHA, NEB.
UNITED STATES DEPOSITORY
Capital \$500,000.00. Surplus and profits, \$700,000.00.

The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platiti na uložení peníze 3 procenta úroku ročně - - - - -

Chceme s vámi obchodovat

2775

LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON,
President. Vice-President.
FRED P. HAMILTON B. K. MELE, C. B. DUGDALE,
Cashier. Ass't Cashier. Ass't Cashier.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
BALTIMORE - BREMEN
Velké, moderní, dvouřadové jednokajutové parníky. Lahodná jídla. Fahodli bez přepychu. Všechny kajuty uprostřed lodí. Besdrátová telegrafie. Naprostá bespednost. Podmořské signály.
Příměšené ceny:
Druhá kajuta.....\$57.00
Třetí kajuta.....\$35.00
Pouze na "Rhein", "Main" a "Neekar".
Mezipalubi.....\$33.00
Když jedete navštívit starý domov v Čechách, jeďte přes Baltimore.
Když pošlíte pro své příbuzné neb přátele, by přijeli do Ameriky z Čech, kupte jim vyplacené listky přes Baltimore.
O úplné podrobnosti požádejte:
A. SCHUMACHER & CO., H. CLAUSENIUS & CO.,
General Agents. General Western Agents,
BALTIMORE, CHICAGO,
aneb jejich zástupce v celých Spojených Státech.